

Kehottakaa toisianne!

1. Tess. 5:11-15

11. **Kehottakaa** siis toisianne ja rakentakaa toinen **toistanne**, niin kuin teettekin.

12. Pyydämme teitä, veljet, antamaan **tunnustuksen** niille, jotka näkevät vaivaa teidän keskuudessanne ja ovat teidän **johtajianne Herrassa** ja neuvovat teitä.

13. Pitäkää heitä erityisen rakkaina heidän työnsä tähden. **Eläkää rauhassa keskenänne.**

14. Kehotamme teitä, veljet: **nuhdelkaa** kurittomia, **rohkaiskaa** alakuloisia, **tukekaa** heikkoja, olkaa **kärsivällisiä** kaikkia kohtaan.

15. Katsokaa, **ettei kukaan kosta kenellekään** pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille.

Kehotukset

Onko sinusta mieluisaa kuulla kehotuksia? Onko sinun helppo olla alamainen seurakunnan johtajille? Miksi keskinäisessä rauhassa eläminen on usein vaikeaa ja miksi se on kuitenkin äärimmäisen tärkeää? Onko joku tehnyt sinulle seurakunnassa vääryyttä? Onko sinulla ehkä aitoja vihamiehiä? Näihin kysymyksiin Paavali viittaa aloittaessaan lyhyet kehotukset Tessalonikan hiljattain uskoo tulleeille jäsenille.

Voi olla, että individualistisessa suomalaisessa kulttuurissa kasvaneina pidämme omaehtoisuutta ja elämämme hallintaa niin tärkeinä, että meille on aika vaikeaa ottaa vastaan kehotuksia. Meille ei ole myöskään kovin helppoa suostua työpaikoillamme esimiesten käskettäväksi, koska saatamme kokea sen omaa arvoamme ja arvostelukykyämme aliarvioivana. Seurakunnassakaan suostuminen alamaisuuteen ja pastorien ja muiden johtajien kehotuksen vastaanottaminen ei liene sekään suomalaisten uskovien vahvuuksia. Korostamme ehkä aivan liikaa omatoimisuutta ja oma-aloitteisuutta.

Kuvaavaa on se, mitä eräs japanilaisen ystäväni sanoi: ”Miksi sinä odotat meiltä oma-aloitteisuutta, anna meille selkeitä käskyjä, niin me kyllä tottelemme.” Tietenkin seurakunnassa tulee varoa lainomaisuutta, mutta Raamattu on kyllä täynnä kehotuksia ja käskyjä eikä niiden noudattaminen ole legalismia, lain alla oloa, jos niiden vastaanottajissa asuu Pyhä Henki, joka tekee rakkaudesta nousevan kuuliaisuuden mahdolliseksi.

Jos kehotukset murskaavat sinut

Jos sinä kuullessasi Raamatun antamia kehotuksia uskoville, kuitenkin koet ne lakina, joka vaatii sinulta mahdotonta, kun näet miten monta kertaa uskovana olet toiminut vastoin noita kehotuksia, niin annan niiden sitten murskata sinut Jeesuksen kasvojen eteen. Käy rohkeasti armon istuimen eteen, Vapahtajasi luo, joka on kantanut kaikki sinun syntiesi, laiminlyöntiesi ja tappioittesi tuomion ja rangaistuksen Golgatan ristillä. Omista uusi ja tuore anteeksiantamuksen armo. Muista myös, että se lahjavanhurskaus, jonka Herra uskon kautta sinulle antoi, pysyy voimassa myös silloinkin kun sinä olet nokkasavessa ja keskellä epäonnistumistasi. Saat nousta ylös jatkamaan matkaa. Herra ei ole sinua hylännyt. Hän rakastaa sinua aivan yhtä paljon kuin sinä päivänä, jona Hän antoi oman henkensä sinun puolestasi Golgatalle.

Kuitenkaan nuo kehotukset eivät ole tarkoitettu laiksi, vaan kun olet Jumalan armosta saanut Pyhän Hengen asumaan sydämeesi, ne ovat viittoja Jumalan sinulle edeltä valmistamien hyvien tekojen tien kulkemiseen. Saat ottaa ne vastaan hyvinä neuvoina, joiden noudattamiseen Herran lupaa oman voimansa sikäli, kuin taivutamme sydämemme kuuliaisiksi ja lähdemme toimimaan noiden kehotusten mukaan. Ne on annettu meille, jotta Herra saisi kantaa meissä myönteistä Pyhän Hengen hedelmää, joka koituu viime kädessä Jumalan nimen kunniaksi. Koska Herra itse vaikuttaa noiden kehotusten kautta meissä tahtomista ja tekemistä, emme koskaan saa niiden noudattamisesta kunniaa itsellemme.

Rakentava kehottaminen

Kehottakaa siis toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin... Kehottamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, tukekaa heikkoja, olkaa kärsivällisiä kaikkia kohtaan. (11,14)

Paavali on realistisi siinä, että hän tiedostaa miten helposti uskova voi langeta kurittomuuteen, voi joutua alakuloisuuden valtaan, kokee ajoittain sekä fyysistä, henkistä ja myös hengellistä heikkoutta. Rakentavan sielunhoidon tarve on terveessä seurakunnassa aina todellinen ja tarvitsemme keskinäistä huolenpitoa. Tehtävä ei rajoitu sielunhoidon ammattilaisiin, vaan koskee koko seurakuntaa. Joskus juuri se, joka kokee olevansa syvän heikkouden vallassa, voikin parhaiten ymmärtää toista ja auttaa toista uskonkilvoituksessa. Siksi avoimuudelle, sydänten jakamiselle ja keskinäiselle kehottamiselle ja rohkaisulle on aina oltava tilaa, kun tulemme yhdessä koolle Herran kasvojen eteen.

Paavali osoittaa, että keskinäinen kehottaminen on välttämätöntä voidaksemme rakentaa Kristuksen ruumiina. Samassa seurakunnassa on aina uskontaipaleella eri vaiheissa olevia ja erilaisissa hengellisissä tiloissa olevia. Vanhempien uskovien tulee rohkaista uskossaan nuoria, mutta myös tarvittaessa nuhdella sellaisia, jotka päästyään tiettyyn tiedolliseen tasoon Raamatun tuntemisessa saattavat paisua ja ylpistyä tietämyksestään. Toisaalta vasta uskoon tulleet voivat olla suurena rohkaisuna pitempään vaeltaneille.

Individualismi aiheuttaa myös suomalaisissa seurakunnissa kurittomuutta, josta täytyy myös rohkeasti nuhdella. Toisaalta on niitä, jotka kokevat enemmän tai vähemmän alamittaisuutta verratessaan itseään toisiin. Sellaisille on jaettava rohkaisua ja tukea.

Meidän on myös tiedostettava, että voimme uskonelämässämmekin joutua heikkouden valtaan, joutuessamme vaikeisiin kiusauksiin tai psyko-fyysisen heikkouden valtaan. Kaikkien vahvempienkin uskovien elämään voi tulla kriisejä, joissa he tarvitsevat tukea. Kun kaiken lisäksi jokainen uskova on eri vaiheessa kasvussaan, tarvitsemme kärsivällisyyttä ja meidän tulee antaa toisillemme aikaa kasvaa Kristuksen tuntemisessa. Siksi meidän on syytä harjoitella sekä rohkaisemaan toisiamme että myös nuhtelevaan, niin vaikeaa kuin se saattaa joskus ollakin. Mieti, kenelle voisit tänään antaa kehotuksen, rohkaisun tai nuhteen sanan rakkaudessa ja halulla rakentaa hänen uskonelämäänsä.

Johtajuus

Pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksen niille, jotka näkevät vaivaa teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajianne Herrassa ja neuvovat teitä. Pitäkää heitä erityisen rakkaina heidän työnsä tähden.(12-13)

Kristillinen seurakunta on kuningaskunta, jota hallitsee Kristus. Se ei ole demokratia, vaikka meidän tulee olla valmiit kuuntelemaan toinen toistamme. Jokaiselta seurakunnan jäseneltä edellytetään alamaisuutta ja kuuliaisuutta Herralle. Sen lisäksi Herra on asettanut seurakuntaan järjestyksen, jossa johtajilla on erityinen vastuu neuvoa ja kehottaa seurakunnan jäseniä.

Vaikka kaikkia seurakuntalaisia koskee kehottaminen, rohkaisu, nuhtelu ja neuvominen, johtajilla on erityisvastuu huolehtia laumasta ja puolustaa sitä erityisesti kaikkia harhoja vastaan. Koska seurakuntien johtajat ovat monella tavalla vajavaisia ihmisiä, he joutuvat helposti monenlaisen kritiikin kohteiksi. Heitä on siksi pidettävä erityisen rakkaina ei vain siksi, millaisia he kulloinkin ovat, vaan myös sen viran eli tehtävän vuoksi, jonka Herra on heille uskonut. Meidän tehtävämme on antaa heille tunnustus työstään ja huolehtia heidän taloudellisesta toimeentulostaan.

Muualla Raamatussa johtajista sanotaan muun muassa näin:

Jakakoon se, jolle sanaa opetetaan, kaikkea hyvää opettajalleen. (Gal. 6:6)

Vanhimpia, jotka johtavat hyvin seurakuntaa, pidettäköön kaksin verroin kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka näkevät vaivaa sanassa ja opetuksessa. (1. Tim. 5:17)

Olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä, sillä he valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili. Näin he voivat tehdä työtään iloiten, ei huokaillen, sillä se ei teitä hyödyttäisi. (Hepr. 13:17)

Samalla on kuitenkin huomattava, ettei johtajia saa väärällä tavalla korottaa niin kuin useissa kultillisissa ryhmissä tapahtuu. Johtajat ovat Herran palvelijoita, joilta kysytään erityisen paljon myös nöyryyttä Ylipaimenen edessä.

Keskinainen sopu

Eläkää rauhassa keskenänne. (13)

Joku on sanonut, että ennen vanhaa uskovat tunnistettiin siitä, miten he rakastivat toisiaan, mutta nykyään siitä, miten he riitelevät keskenään. Uskovien aito syntisyys tulee tosiaankin esiin usein keskinäisenä nahisteluna. Siksi Jumalan sana sisältää toistuvasti kehotuksia keskinäiseen rauhaan ja sopuun ristiriitatilanteissa.

Ristiriitatilanteissa uskovilla voi olla kiusaus soveltaa tiettyjä Raamatun kohtia toiseen osapuoleen ja olla samalla sokea omille synneille ja virheille. Meidän on sovellettava samaa mittaa itseemme kuin toisiinkin. Jeesus korostaakin:

Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi? Tai kuinka voit sanoa veljellesi: 'Anna minun ottaa roska silmästäsi', kun omassa silmässäsi on hirsi? Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä. (Matt. 7:3-5)

Jeesus ei tarkoita sitä, että meidän ei pitäisi auttaa, kun toisella on roska silmässä, vaan ensin on suostuttava aitoon parannukseen omista synneistä. Vasta silloin näemme tilanteet oikein.

Roomalaiskirjeessä Paavali laajentaa rauhassa elämisen kehotuksen koskemaan myös muitakin kuin uskonveljiä ja sisaria:

Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. (Room. 12:18)

Jeesus kutsuu omansa rauhan tekijöiksi. Se tarkoittaa sitä, että voitamme toisen ihmisen omalla puolellemme ja Kristuksen puolelle.

Voimme aina voittaa taistelun pahaan vastaan Kristuksen kanssa. Voimme aina myös saavuttaa sisäisen rauhan. Mutta aina emme voi voittaa rauhaa vihollisen kanssa. Silti rauha on tavoitteemme. ”Jos mahdollista” kertoo sen, että on tilanteita, joissa rauhan hinta on liian korkea. Uskova ei voi suostua rauhaan, joka tehdään totuuden ja uskon hinnalla. Todellista rauhaa ei voi löytyä muuta kuin totuudessa ja vanhurskaudessa. Ratkaisevaa on suhteesi Jumalaan eikä toiseen ihmiseen. Meidän tulee tehdä oikein Raamatun mukaan riippumatta siitä, mitä toinen tekee. Toisaalta meidän on aina suostuttava tunnustamaan se väärä, mitä olemme itse tehneet.

Kostaminen

Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaan pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille. (15)

Jeesus edellyttää sinun rakastavan vihamiehiäsi. Se ei varmaankaan tarkoita sitä, että meillä pitäisi olla hyvät tunteet niitä kohtaan, jotka tietoisesti pyrkivät tekemään meille pahaan. Nykysuomalaiselle rakastaminen näyttää tarkoittavan sitä, että pidetään jostakin ja johonkin nähden on siksi hyvät tunteet. Jeesus on realistinen. Ei meidän on mahdoton tuntee lämpimiä tunteita vihamiehiämme kohtaan, mutta voimme ruukoilla heidän puolestaan ja voimme tehdä rakkauden tekoja heidän hyväksi. Voimme myös kokea kipua heistä ja heidän pelastuksestaan. Mutta ennen kaikkea uskovan kristityn tehtävä on yrittää voittaa vihamiehet Herralle ja sitä kautta myös omiksi ystäviksemme.

Paha maailmassa

Elämme maailmassa, jossa paha, synti ja Saatana hallitsevat. Synti asuu synynnäisesti jokaisessa ihmisessä ja sielunvihollinen hallitsee ihmisiä sen välityksellä. Sielunvihollinen ei kuitenkaan ole vastuussa ihmisten synneistä. Jokainen ihminen on vastuussa Jumalan edessä itse tekemistään synneistä ja koko syntisyydestään. Mutta synnin hirvittävyys on siinä, että toteuttaessamme himojamme ja halujamme itse asiassa alistamme itsemme Saatanan hallintaan.

Sielunvihollisen kolme menettelytapaa ovat valhe, himot ja väkivalta, niin kuin Jeesus kuvaa sen vallassa olevia: *”Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.”* (Joh. 8:44) Hän on kaiken totuuden, nöyryyden, rakkauden, hyvyyden vastakohta.

Saatana löytää meidän lihastamme, syntisestä luonnostamme aina hyvän liittymäkohdan aiheuttaen meille kiusauksia suoraan ja masentaen ja murskaten meitä ul-

koapäin tulevilla asioilla. Hän käyttää toisia ihmisiä aiheuttamaan meille tappioita, lankeemuksia, vihaa, katkeruutta, kostonhalua ja masennusta jne.

Tappiokierre

Moni uskovakin kokee kaiken tämän keskellä olevansa tappiokierrossa. Onneksi hänellä on se lohtu, että hän saa aina ja toistuvasti syntinsä anteeksi, mutta silti vaellus kulkee tappiosta tappioon, lankeemuksesta lankeemukseen. Hän on kuin veteen uppoava, joka töin ja tuskin saa nenänsä pysymään vedenpinnan yläpuolella.

Sielunhoitoon hakeutuu jatkuvasti ihmisiä, jotka kokevat, että heidän tilanteensa on toivoton sen pahan vuoksi, jota toiset ihmiset ovat tehneet heille. Useimmiten se paha, mitä he ovat kokeneet, on aivan todellista. Mutta sen pahan takana, mitä ihmiset tekevät, on Sielunvihollinen, kaiken pahan lähde, joka iloitsee aina siitä kivusta ja tuskasta, minkä hän saa aikaan.

Ihmiset ovat todellakin pahoja – niin kristityt kuin ei-kristitytkin – vain Jeesus on hyvä. Onko meillä mitään toivoa, kun joudumme elämään vaikeitten sukulaisten, uskosta osattoman puolison, vaikean perheenjäsenen (isä, äiti, anoppi, appi) kanssa. Entä kun joudumme työnantajan tai työtoverien puristukseen tai vääryydellä hyvävyyteen vastaavan liikekumppanimme uhreiksi.

Voitto on mahdollinen

Roomalaiskirjeessä Paavali antaa meille selkeän vastauksen: *Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.* (Room. 12:21) Jumalan sana kutsuu meidät tappioelämästä voittoelämään. Tuo sana on selkeä määräys hengelliseen taisteluun, jossa voimme voittaa. Vastustajamme on viime kädessä Saatana, mutta meidän puolellamme on itse Jumala ja koko Hänen voimansa.

Voidaksemme voittaa pahan hyvällä meidän tulee olla pelastettuja, eli olemme tunnustaneet syntimme Herralle, saaneet ne anteeksi Jeesuksen Golgatan uhriveren tähden, saaneet Pyhän Hengen asumaan sydämeemme. Pyhässä Hengessä saamme nimittäin osallisuuden Jumalan voimaan, Jeesuksen ylösnousemusvoimaan, jota ilman voitto on mahdoton.

Toiseksi meidän tulee olla tietoisia siitä, että voimme voittaa. Kehotus voittaa paha hyvällä ei ole vain hurskas toivomus malliin: ”Olisi hyvä, että yrittäisit ponnistella siihen suuntaan, mutta ymmärrän kyllä, että ei siitä mitään tule. Mutta emmehän nyt saa aivan pahan alle alistuakaan, joten koetetaan nyt edes hiukan.” Kysymys on Jumalan kehotuksesta omilleen – kehotuksesta, jota he voivat noudattaa, koska Jumala on heidän kanssaan, heidän puolellaan ja heidän voimansa.

Tappiomieliala on Jumalan armon ja Jumalan voiman häpäisemistä. Itsessämme ja omassa voimassamme emme kykene mihinkään, mutta jos Pyhä Henki asuu sinussa, sinä voit – edellyttäen, että olet kuuliainen Herran sanalle. Sanot ehkä: ”Mutta minä olen niin heikko.” Niin olet, mutta Jeesus on väkevä. Hänessä sinä voit.

On paljon uskovia, jotka rakentavat koko kristillisen vaelluksensa tappiomielialan varaan. Moni vaimo valittaa: ”On niin vaikeaa elää uskosta osattoman miehen kanssa.” Mutta kun mies sitten tulikin uskoon, vaimon koko rakennelma romahti.

Herrassa paha voidaan voittaa ja Hänessä ihmiset voivat tulla uskoon ja pelastua. Siksi meiltä kysytään aktiivista taistelumieltä ja voitontahtoa.

Millä tavalla?

Voidaksemme voittaa pahan vallassa olevan ihmisen Jumalan puolelle meidän tulee tietää, millä tavalla voimme sen tehdä. Meidän tulee voittaa paha hyvällä. Se saattaa kuulostaa siltä, kuin meidän pitäisi voittaa voima heikkoudella. Mutta todellisuudessa hyvän voima on aina suurempi kuin pahan.

Meidän on tunnettava vihollisemme, paha ei ole jotain epämääräistä tai vain käsitteellistä. Kysymys on pahasta, joka kohdistuu sinuun: Pahalla on paha tarkoitus turmella Jumalan työtä houkuttelemalla sinua syntiin. Saatanan tavoite on aina kukistaa sinut voidakseen häpäistä Jumalaa ja heikentää Jumalan valtakuntaa. Sielunvihollisen tarkoitus ei koskaan ole pelkästään tehdä sinusta onnetonta, vaan saada Kristuksen seurakunta kärsimään ja Jumalan nimi pilkatuksi. Se suuntautuu aina Jumalaa vastaan. Ne ihmiset, jotka tekevät meille pahaa, eivät ehkä ole tietoisia siitä, mutta se ei muuta tosiasiaa. Siksi meidän on nähtävä mikä ja kuka ja millaisella päämäärällä toimii sen pahan taustalla, mitä me joudumme kokemaan. Saatana hyökkää sinua vastaan. Et voi sitä väistää ja asia vaatii vastatoimenpiteitä.

Koska olet uskossa, sinut on pelastettu elämään vastoin syntiä. Kokiessamme pahuutta, meidän on syytä muistaa, että Jeesuskin murhattiin ristillä Hänen vanhurskautensa tähden. Joko synnin ja pimeyden on poistuttava elämästäsi tai sitten valo tulee tukahdutetuksi. Mutta pimeydessä valo voittaa aina. Vanhurskauden aurinko Jeesus on noussut kuolleista ja siksi sinä voit kukistaa Hänen kanssaan vihollisesi.

Meille on annettu tehtävä voittaa paha, koska Jeesuksella on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Pimeyden valtojen on pakko paeta Jeesuksen edessä. Emme voi tehdä aselepoa sielunvihollisen kanssa. Tehtävämme ei ole olla häviöllä vaan voittaa. Jos me olemme tappiolla, syy on meidän. Meidän on tehtävä parannus ja lähdettävä uuteen taisteluun.

Taisteluasenne ja aseet

Jeesus opettaa Vuorisaarnassa taisteluasennetta. Kun roomalainen sotilas pakotti Nasaretissa Jeesuksen kantamaan hänen raskasta täyspakkaustaan kaksi kilometriä, niin rakkaus uupunutta sotilasta kohtaan merkitsi Jeesukselle sitä, että Hän kantoi pakkausta vielä toisetkin kaksi kilometriä. Kun on saanut iskun oikealle poskelle, rakkaus kääntää vasemmankin posken eikä lyö takaisin.

Aktiivinen asenne ei vain odottele, mitä seuraavaksi tapahtuu, vaan tekee suunnitelmat siitä hyvästä, mitä aikoo tehdä ja toteuttaa sen. Jeesuksen kuolema meidän hyväksemme oli aktiivinen teko, johon Hän kaiken aikaa suuntautui julkisessa toiminnassaan.

Herran omien aseet eivät ole lihallisia. Paha on voitettava hyvällä. Kun muut tekevät pahaa, sinun on tehtävä hyvää. Menettelytavat ovat tärkeitä. Hyvän tekeminen on voimakkain ajateltavissa oleva voima. Pahaa ei voi koskaan voittaa pahuudella. Jumalan voima on käytettävissämme vain, kun toimimme Jumalan määräämällä tavalla.

Siunaa!

Hyvän tekeminen on menettelytapa, jolla paha voitetaan. Se sisältää siunaamisen. Meidän on opittava puhumaan keskenämme, myös niiden kanssa, jotka tekevät meille pahaa. Siunaaminen merkitsee hyvän puhumista, siunauksen rukoilemista Jumalalta, toisesta huolehtimista ja rakastamista. Rakastaminen ei ole ensi sijassa tunne, vaan sen hyvän tekemistä toiselle, jonka Jumala sanoo sanassaan meidän velvollisuudeksemme. Rakkaus syntyy siitä, että saamme ensin osaksemme Jumalan rakkautta Hänen antaessaan anteeksi syntimme Jeesuksen ristin tähden. Rakkaus ilmenee kuuliaisuutena Jumalaa kohtaan. Usein rakastaminen tekee kipeää. Toisaalta oikeiden tekojen tekeminen toisen hyväksi synnyttää myös tunnesillan rakkauden kohteeseen. Rakkaus merkitsee asettumista toisen alapuolelle, toisen arvostamista ja korottamista, toisen hyväksi tapahtuvaa antaumuksellista toimintaa.

Miten vastaamme suulliseen vainoon, joka sisältää solvauksia, halveksuntaa, pilkkaa ja takanapäin puhumista, mainemme mustamaalaamista? Pääset pahan puhumisesta vapaaksi vain siunaamalla ja alkamalla puhumaan hyvää toisesta. Siihen tarvitaan itseuria. Vaikka tietäisit vain 10 hyvää asiaa sinua solvaavasta ja 90 huonoa, jatka puhumista, mutta vain noista kymmenestä hyvästä asiasta. Pyydä, että Jumala tekee hyvää vihämiehellesi tai pilkkaajallesi. Rukoile, että Herra pelastaisi hänet. Pyydä, että Jumala armahtaa häntä täysin riippumatta siitä, mitä hän on sinulle tai muille tehnyt.

Jeesus rukoili ristiinnaulitsijoidensa puolesta: *"Isä, anna heille anteeksi!"* Rakkaus etsii toisen parasta. Siirrä mielenkiintosi itsestäsi toisen tarpeisiin. Kysy, mitä voin tehdä hänen hyväkseen.

Sydämen muutos sinussa tapahtuu Pyhän Hengen voimassa, kun luet ja noudatat Raamatun sanaa. Pyhä Henki käyttää Sanaa muuttaakseen sinut. Sana paljastaa sinulle Herran vaatimukset: Joudut näkemään oman syntisi ja syntisyytesi. Sana avaa sinulle parannuksen, syntien tunnustamisen ja armon anomisen tielle. Saat anteeksi ja vakuutuksen, että Kristuksen täytetty työ sinun hyväksesi riittää Jumalan edessä. Sinut luetaan vanhurskaaksi, saat olla Jumalan lapsi. Sen seurauksena alat etsiä tietoisesti vanhurskauden ja oikeudenmukaisuuden toteutumista omassa elämässäsi. Alat harjoittamaan uskon tekoja:

- Jos ennen kirosit vihamiestäsi, pyydät anteeksi.
 - Siirrä huomion itsestäsi toisen tarpeisiin.
 - Rukoilet Jumalaa pelastamaan ja auttamaan häntä. Rukoile määrätietoisesti hänen puolestaan.
 - Ajattele ystävällisiä, hyviä auttavia sanoja, joita voit puhua hänelle nyt.
- Näin toimiessasi oma sisäinen katkeruutesi murtuu.

Tarvitset yhteyden

Sinä et selviä taistelussa pahaa vastaan yksin, tarvitset toisten uskovien yhteyttä. Ei ole olemassa yksinäisen suden kristittyjä. Herran omien on päästävä itkemään ja iloitsemaan yhdessä. Tarvitsemme sellaista keskinäistä yhteyttä, jossa emme vain kuuntele, millaisia vaikeuksia tai taisteluja itse kullakin on, vaan myös voimme yhdessä Herran sanan edessä etsiä rakentavia ratkaisuja kysymyksiimme.

Tarvitsemme uskovien keskinäistä yksimielisyyttä. Se merkitsee samaa asennetta Jumalaan, maailmaan ja toinen toisiimme. Meillä tulee olla yhteiset tavoitteet: Ihmis-

ten pelastus Jumalan kunniaksi. Meillä on sama informaation lähde, Raamattu ja sama voima Pyhässä Hengessä. Lisäksi meillä on yhteinen vihollinen käärme, jonka pää on jo Golgatan ristillä murskattu.

Keskinäisen yhteyden edellytys on nöyryys, jossa tunnustamme toisten saamat lahjat ja rohkaisemme heitä käyttämään niitä. Yhteys merkitsee keskinäistä riippuvuutta, koska kenelläkään yksittäisellä uskovalla ei ole vastauksia kaikkiin kysymyksiin ja haasteisiin.

Älä kosta!

Roomalaiskirjeessä Paavali laajentaa kehotusta: *Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. (Room. 12:17) Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle. (Room. 12:19)* Sana antaa kaksinkertaisen kiellon, emme saa kostaa. Kielto on henkilökohtaisella tasolla ehdoton. Sen sijaan viranomaisilla on oikeus pahuuden rajoittamiseksi suorittaa rangaistuksia pahuudesta: *Jos teet pahaa, niin pelkää, sillä esivalta ei kannata miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka tekee pahaa. (Room. 13:4)* Valtion, seurakunnan ja viran tasolla voi tapahtua kuritusta, joka perustuu tekoihin.

Kun joudut pahanteon uhriksi, sinun tulee valmistautua siihen. Meidän tulee miettiä etukäteen, mitä hyvää teemme silloin, kun joudumme kokemaan pahaa. Päätökset tulee tehdä Raamatun periaatteiden pohjalta.

Jumalan viha

"Minun on kosto, minä maksan takaisin, sanoo Herra." (Room. 12:19) Oikeudenmukainen tuomio, rangaistus eli kosto kuuluu Jumalalle. Herra ei ole antanut sinulle oikeutta kostaa, eikä liioin kykyä kostaa. Emme näet kykene näkemään, millainen asianomaisen kokonaistilanne on, emme tunne taustoja eikä meillä ole siksi myös oikeita keinoja toteuttaa rangaistusta. Vain Jumala kykenee siihen. Meidän tulee antaa tilaa Jumalalle. Tehtävämme ei ole tehdä kaikkea taistelussamme pahaa vastaan. Herra ei lopulta jätä toteuttamatta oikeutta. Joskus tosin saamme odottaa viimeiseen tuomioon asti.

Mutta jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna hänelle juotavaa. Näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle. (Room. 12:20) Vihamiehelle hyvän tekeminen, hänen tarpeittensa täyttäminen on tapa, jolla voimme voittaa hänet Kristuksen puolelle.

Joskus kuulee selitettävän, että "tulisilla hiillillä" tarkoitettaisiin sitä, että vihamiehelle syntyisi paha omatunto tai häpeä, kun vastaammekin hänen pahuuteensa hyvyydellä. Ilmaisun merkitys on kuitenkin toinen. Ennen tulitikkujen keksimistä, tulen sytyttäminen sammuneeseen uuniin oli äärimmäisen työlästä. Siksi normaali tapa oli käydä hakemassa naapurilta, jonka uuni paloi, palavia hiiliä, joilla oma uuni saatiin jälleen palamaan. Hiilet kuljetettiin ruukussa pään päällä kantaen. Tulen saaminen toiselta oli siis mitä syvintä auttavaisuutta ja toisen tarpeiden täyttämistä. Ilmaisun tarkoitus olisikin se, että elottoman ja sammuneen ihmisen sydämeen saadaan sytytymään Herran Hengen palo ja että hän pääsee väin osalliseksi Jumalan elämästä.

Täyttämällä vihamieheni tarpeet ja voittamalla hänet Herran puolelle Jumalan ei tarvitsekaan kohdata häntä, sillä Jumalan viha väistyy niiden yltä, jotka taipuvat parantukseen ja saavat Golgatan uhrin tähden kaiken anteeksi.

Vihollisten voittamisesta – kristitty japanilainen eversti Iwai Kiinan sodassa

Osastomme eteni pohjoiseen Pekingia kohti Nankouzhen nimiseen paikkaan asti. Solassa aivan silmiemme alla näkyi Kiinan suuri muuri, jonka liepeillä meidän ja vihollisen tykistö vaihtoivat kiivaasti tulitusta keskenään. Taisteluja läheltä katsellen työskentelimme Nankouzhenin rautatievarikolla korjaten vetureita ja vaunuja ja varustaen niitä tulevaa etenemistä varten.

Varikon läheisyydessä oli suuri kirkkorakennus, johon oli asettunut paljon ihmisiä sotaa pakkoon. Sen oveen oli Japanin sotapoliisin nimissä kiinnitetty ilmoitus, että japanilaisilla sotilaille ei ole mitään asiaa kirkkoon. Ovi oli tiukasti suljettu. Mutta kun menin ovelle ja kolkuin sitä, pieni ikkuna avautui ja sieltä pilkisti ihmisen silmät. Kun mitään sanomatta näytin Raamattua, ovi avautui. Raamattu on kaikkialla maailmassa passi, joka avaa ihmissydämet.

Kun astuin sisälle kirkkoon, näin laajan pihan, jolle oli pystytetty kojuja ja niissä majaili useita satoja sotaa paenneita. He kuuntelivat lähistöllä räjähtelevien ammusten ääniä kasvot pelosta kalpeina. Joukossa oli myös niitä, jotka olivat täysin rauhallisia. He olivat kaikki kristittyjä. Kun kysyin tulkin välityksellä, pelottiko heitä, he vastasivat: ”Jumala varjelee meitä, siksi emme pelkää yhtään.” Usein sodan keskellä harjaantunut usko osoittautui suurenmoiseksi. Lainasin kiinankielisen Raamatun ja osoitin heille kohtia, jotka minua puhuttelivat, ja he iloitsivat suuresti ja vastasivat näyttämällä Raamatusta ilonsa ja rauhansa syyn. Vaikka meillä ei ollut yhteistä kieltä, se ei haitannut yhtään yhteyttämme, jonka rakastava Jumala synnytti. Olin todella kiitollinen, että voin yhdessä heidän kansaan ylistää Jumalaa.

Miehittäessämme Nankouzhenin rautatievarikon saimme useita sen työntekijöitä sotavangeiksi. He vapisivat kauhuissaan. Kerroin heille, että olen kristitty ja takaan heidän elämänsä ja elatuksensa Jumalan nimessä. Kehotin heitä tulemaan isolla joukolla seuraavana päivänä tulemaan töihin ja päästin heidät vapaaksi.

Oletin että seuraavana päivänä tulisi töihin ehkä hiukan toista kymmentä miestä, mutta yllätyksekseni melkein kaikki tulivat. Siksi työmme eteni nopeaan tahtiin.

Valitsin työmiesten joukosta vahvoja uskovia ja annoin heidän tehtäväkseen huolehtia ruokatarvareiden jakelusta heille perheiden pääluvun mukaisesti. Annoin heille aliupseereja turvaksi, kun lähetin heitä hankkimaan ruokatarvikkeita. He pitivät sitä suuressa arvossa. Sen jälkeenkin kun joukko-osastomme eteni sieltä pois, he olivat hyvin yhteistyöhaluisia japanilaisten rautatievirkailijoiden kanssa. Aina siihen asti kun poistuimme Pohjois-Kiinasta, he lähettivät silloin tällöin iloista postia. Koin syvästi, miten yhteys Herrassa kantoi kaunista hedelmää ylittäen kieli- ja kansallisuusrajat. Kun siitä kymmenen vuotta myöhemmin Japani hävisi sodan ja asemamme muuttui päinvastaisiksi, yhteys Herrassa ei muuttunut lainkaan. Sen sain kokea Keski-Kiinassa.

Entä sinä?

Oletko sinä jo voittajan Jeesuksen puolella? Ellet vielä, niin Herra Jeesus kutsuu sinua. Hän on Golgatan ristillä kantanut kaikki sinun elämäsi syntien tuomion. Hänellä on paljon rakkautta sinua kohtaan. Saat armon ja rauhan Hänen kanssaan.

Jos jo tunnet Jeesuksen omana Vapahtajanasi ja Herranasi, Jeesus kutsuu sinua voittamaan pahan hyvällä. Hän itse on tässä taistelussa sinun voimasi. Ehkä tänään tärkein tehtäväsi on mennä sellaisen ihmisen luo, joka vihaa sinua ja osoittaa hänelle rakkautta täyttämällä hänen todellisia tarpeitaan. Jos olet kantanut katkeruutta häntä kohtaan, omista anteeksiantamus siitä Jeesukselta ja pyydä anteeksi myös vihamieheltäsi niitä asioita, joissa sinä olet rikkonut häntä vastaan. Herra voi käyttää sinua hänen voittamisekseen Jeesuksen puolelle.